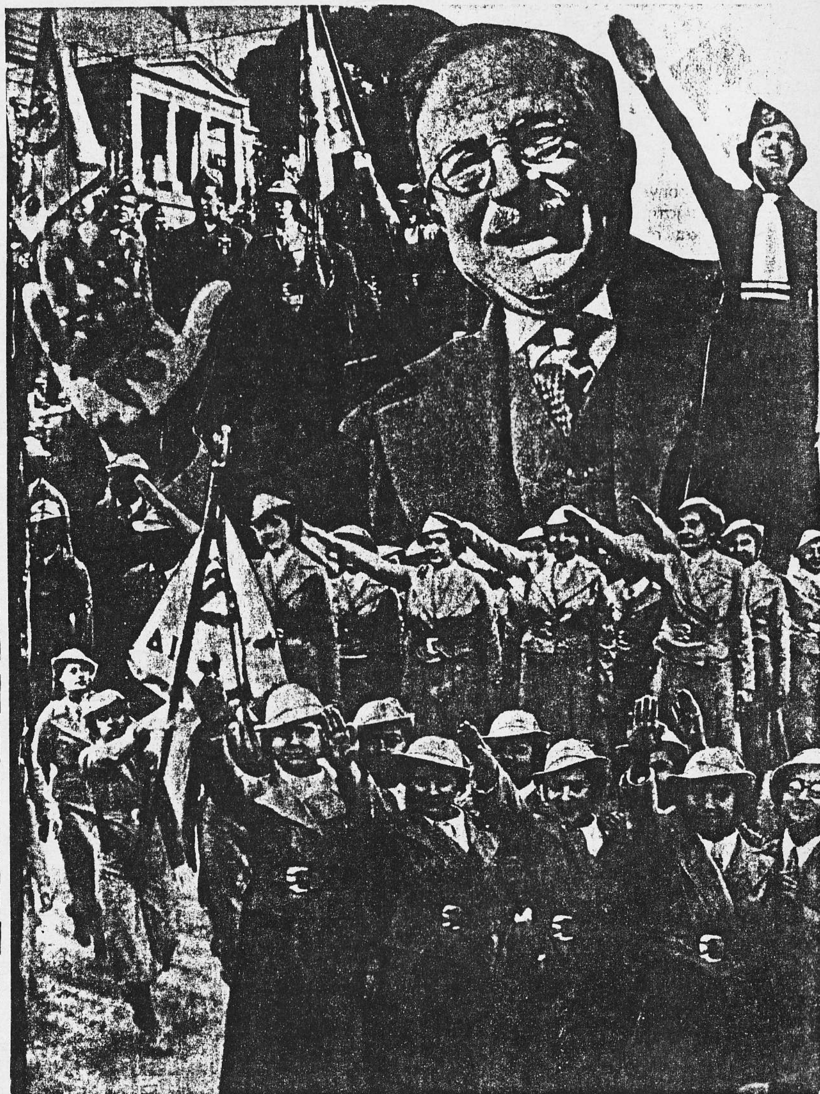
ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ 113

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΤΙΤΥΠΟΥ .48

4

ΤΕΥΧΟΣ 4ο ΘΕΣ/ΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΜΕΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ 4-8-13992 μ. Ελ.

Α. ΡΟΝΝΗΣ: ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ

ΙΑΝΟΣ: ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ Ι. ΜΕΤΑΞΑ

Χ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ: Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ ΤΟΥ 2.036 μ.Χ.

Ν. Ι. ΦΙΛΙΠΟΠΟΥΛΟΣ: ΜΕΤΑΞΙΚΟΣ ΑΝΤΙΜΑΣΟΝΙΣΜΟΣ

Σ. Σ.: Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Ι. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: ΖΩΝΤΑΝΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ο ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ 4ο
4-8-92 (μαϊμοῦ)
20-2-93 (πραγματική)

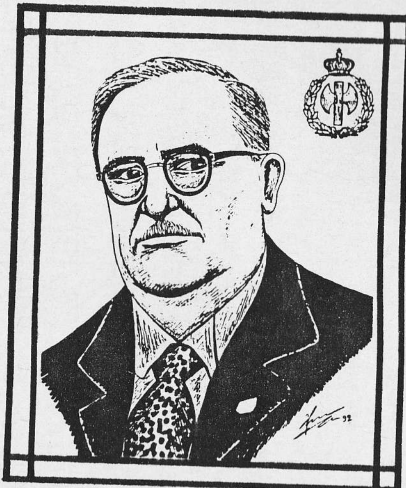
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΑ 5

... Βαδίζωντας σταθερά στόν οὐτοπιστικό ἀντιεμπορικό μονόδρομο, κατα-

συνεχίζεται στήν σελίδα 85

Τά κείμενα δημοσιεύωνται ὅπως ἀκριβῶς τά ἔγραψαν οἱ ἀρθρογράφοι τους. ΕΠΟΜΕΝΩΣ εἴμαστε πραγματικά μία Ἔντυπη Ἔκφραση Ἐλεύθερου Λόγου....

Ο "ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ" ΤΟΥ 2.ΟΛΣΤ μ.Χ.

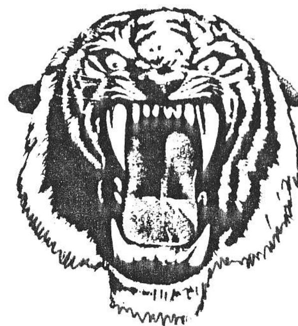
Ὁ καλοντυμένος νεαρός κοίταξε τό λαμπάκι πίσω ἀπό τά προστατευτικά γυαλιά του. Ἀκόμη ν' ἀνάψῃ τό πράσινο. Ἦταν ἕνας ἀπό τούς μυριάδες χειριστές Η/Υ πού ἔμοιαζαν μέ τούς προγόνους τους 3ης γενneᾶς. Κάποια στιγμή, τό ENDόφωτο ἄνοιξε. Εἶχε τελειώσει τό χρονοεπιβιώτικό του. Θυμήθηκε μέ παράπονο κάτι παλιές, μᾶλλον φωτογραφίες τίς λέγανε, πού, ἔδειχναν, ἀνθρώπους πού φορούσανε χρονόμετρα στόν καρπό τους. Ἀναστέναξε, καί, ἀνασηκώθηκε. Τό φωτοκύτταρο στήν ἔξοδο, βεβαίωσε τήν ἀποχώρισή του. Ὁ σχετικός χρόνος τοῦ ἀνῆκε ἕως τήν ἑπομένη Ἠῶ...
Ὁ κοντόσωμος νέος στάθηκε μπροστά στήν εἴσοδο τῆς πολλῶν-κατοικίας. Ἡ προστατευτικοκάμερα ἀνεγνώρισε τόν (ἀόρατο) ἀριθμό πού ὑπῆρχε στό χῶρο τοῦ τρίτου ματιοῦ του, καί, ἡ ἀτσαλόθυρα ἄνοιξε. Παρ' ὅτι τά κρούσματα βίας εἶχαν μειωθῆ, ἐπί ποινή ἀσιτικοῦ θανάτου, πάντα ὑπῆρχαν οἱ νοσταλγοί τῶν διαφόρων–ισμῶν (Ἐθνικ-Ναζισμ-Ἀναρχι κ.λ.π.) πού ἐνοχλοῦσαν τήν εὐημεροδό! Νά, προχθές ἀκόμη, ἡ Διεθνής Μ(α)(ο)δολφία εἶχε εὐθανατήσει 2 τριτοκυβερνητικούς μόνον 95 καί 97 χρόνων. Προχώρησε, ἀσανσερίσθηκε, καί, ἡ καμερόπορτά του ἄνοιξε ἀθόρυβα[1]...
Ὁ ἄγαμος ξεντύθηκε. Ἄνοιξε τήν ὀθόνη ἐνημερώσεως καί πῆρε ἕνα κομμάτι μᾶλλον χαρτονιοῦ. Πλησίασε προσεκτικά καί μέ μιά ἀπότομη κίνηση τό τοποθέτησε μπροστά στό ὀφθαλμόχωρο. Ἔκλεισε καί τήν ὀθόνη γιά ν' ἀποφύγη τίς ὑποχρεωτικές 5 ὧρες κυβερνητικές διαφωτίσεως. Τώρα πού τό ὀφθαλμόχωρο μετέδιδε αὐτό πού ἤθελε αὐτός, δηλ. τήν εὐχάριστη φυσιογνωμία του πού (ὑποτίθεται) ἔβλεπε τήν ὀθόνη, ἦταν ἀσφαλής ἀπό τό Κεντρικό Τοπικό κομπιοῦτερ. Ντύθηκε μέ παλιά ἀνθεκτικά ροῦχα[2] τοῦ

Συνεχίζεται στήν σελ. 91

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ: ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Εἶναι σίγουρα ἀνήθικο, τό νά κάθεσαι ἐκ τῶν ὑστέρων καί νά κριτικάρῃς ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Εἶναι μᾶλλον παράλογο τό νά προσπαθῇς νά σκιαγραφῇς ἐμπορικά καί ὑποκειμενικά. Καί εἶναι ἀηδιαστικό νά κατακρίνῃς, χωρίς πνευματικές-εγκυκλοπαιδικές γνώσεις, τά Ἱστορικά πρόσωπα καί μάλιστα τοῦ Ι.Μ. ...

... Θά μποροῦσα ν' ἀνατρέξω τουλάχιστον σέ 20 βιβλιογραφικές καί 140 περιοδικές πηγές. ΟΛΕΣ ἔχουν τήν ΜΗ ἀντικειμενικότητά τους. Ἀνάλογα μέ τήν ἐμπάθεια καί τά ἐμφανῆ-ἀφανῆ κίνητρα τῶν συγγραφέων τους πού δηλώνουν ὅτι:
ΑΝ εἶναι Ἐθνικιστής, θά γράψη ΕΠΗ.
ΑΝ εἶναι Καπιταλιστής, θά τόν ἀποσιω-

πήση.
ΑΝ εἶναι Σοσιαλιστής, θά τόν κατασυκοφαντήση.
ΑΝ εἶναι Ἀντικειμενικός, θά τόν θαυμάση.
ΑΝ εἶναι Ἀδιάφορος, θά τόν ἀγνοήση.

ΟΧΙ, ἀρνοῦμαι νά δοξάσω ἤ συκοφαντήσω ἕναν ἐνδιαφέροντα ἡγέτη, πού, οὔτε χρονικά δέν τόν ἔζησα. Ἄλλωστε, οἱ ἑπόμενες σελίδες, εἶναι ἀρκετά ἐνδεικτικές...

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: ΚΑΙ ποιός μελετητής θά μᾶς ἀποδείξει ὅτι θά ἦταν ΤΙΜΙΟΤΕΡΗ ἡ ἱστορική ἐξέλιξη χωρίς τόν Ι.Μ. ...

Ἐξαιρετικά λακωνικό καί συγκριτικό τό παρόν κείμενο. Ἄς σεβαστοῦμε τό ἔντυπο πού τό πρωτοφιλοξένησε: "ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΡΙΟΝ" καί Ἰανουάριος 1979.

Σχετικά μέ τό θέμα πού ἀναπτύσσει ὁ συνεργάτης μας κ. Μ. Νιχαηλίδης, ἔχουμε νά προσθέσουμε τά ἑξῆς:

Ὁ Φασισμός καί ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός, εἶναι δυό διαφορετικά πράγματα μέ κοινά σημεῖα τόν ἀντικομμουνισμό, ἀντικοινοβουλευτισμό καί τήν πραγμάτωσι τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Ὁ μέν Φασισμός, ΜΟΝΟΝ ἰταλικό δημιούργημα, στερεῖται ἰδεολογίας, ἀρκεσθείς εἰς τήν ἐνδυνάμωσι τοῦ Κράτους. Ἐφήρμοσε πολιτική βασιζομένη στά σωματεῖα καί συντεχνεῖες. Πλῆρες πολιτικό σύστημα πού ἐπέτρεψε στόν Ἰταλικό λαό νά διοικηθῆ ἐπί 22 χρόνια, χωρίς νά νοιώση τά δυσμενῆ ἀποτελέσματα τοῦ οἰκονομικοῦ "κράχ" τῆς δεκαετίας τοῦ '30. Σκοπός ἡ ἐπανασύστασις τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας. Οἱ ἡγέτες του ἀπέφυγαν νά ἀναμιχθοῦν σέ "φυλετικά" θέματα.

Ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός ἐμφανίσθηκε μέ διάφορες μορφές. Ὁ Γερμανικός, ὡς Ναζισμός, διαθέτων πλήρη ἐθνικιστική ἰδεολογία ἐστερεῖτο πολιτικοῦ συστήματος συγκεκριμένου. Ἡ ἐπιτυχία του νά ἀπορροφήση 6.000.000 ἀνέργους σέ μιά τετραετία καί νά δημιουργήση τό Γερμανικό οἰκονομικό θαῦμα τοῦ μεσοπολέμου, ὠφείλετο σέ "πρωτοπορειακά" μέτρα τῶν ὑπουργῶν τῆς Οἰκονομίας καί τῶν Διευθυντῶν Τραπεζῶν, ἀλλά καί στήν πειθαρχία τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ πού ἀκολούθησε πιστά τούς ἀρχηγούς του. Ὁ ἀπώτερος σκοπός του ἦταν ἡ ἐπαναδημιουργία τοῦ "Γ' Ράϊχ".

Ὁ Ἑλληνικός ἐθνικισμός τῆς 4ης Αὐγούστου, ἦταν διαφορετικός, διότι διαφορετική εἶναι καί ἡ φυλετική ψυχή τοῦ Ἕλληνα. Εἶχε ἕνα πλῆρες πολιτικό σύστημα, μέ συνεταιριστική δομή καί συνεργατική νοοτροπία, καί ἡ ἰδεολογία του στηρίχθηκε στίς διδασκαλίες τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἀγωνίσθηκε γιά τήν ἐπικράτησι τῆς ἀξιοκρατίας, καί ἐπεδίωκε τήν δημιουργία τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

ΖΩΝΤΑΝΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Εἶναι τό πεπρωμένο τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ποῦ θέλει αὐτό τό Ἔθνος νά παράγει ἀντισώματα ἱκανά νά ἀνασχέσουν δραστικά τήν πολιτική, κοινωνική καί ἠθική κρίση πού μαστίζει τή χώρα μας στό ἔσχατο σημείο τῆς κατάπτωσης καί τῆς διαφθορᾶς. Καί τότε ἀκριβῶς ἡ ἱστορική ἀναγκαιότητα παραδίδει τή σκυτάλη τῆς ἐξουσίας σέ πατριῶτες ἀληθινούς, ἱκανούς νά βγάλουν τή χώρα ἀπό τό ἀδιέξοδο τῆς Ἐθνικῆς παρακμῆς, ὑποδηλώνοντας τή ζωτική δύναμη ἀντίστασης τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπέναντι στά ἐκφυλιστικά συμπτώματα πού τόν ὑπονομεύουν.

Αὐτή ὑπῆρξε λοιπόν καί ἡ ἀπαρέγλιτη ἀποστολή τῆς 4ης Αὐγούστου καί τοῦ ἐμπνευστή της ΙΩΑΝΝΗ ΜΕΤΑΞΑ, ἡ μορφή καί το ἔργο τοῦ ὁποίου παραμένουν πάντα ζωντανά στή συνείδηση τοῦ Λαοῦ μας. Σέ μία μεταβατική καί κρίσιμη πολιτικά περίοδο ὅπου κυριαρχοῦσαν ἀνησυχητικά ἡ ἀστάθεια καί ἡ ρευστότητα, ἡ καίρια ἐπέμβαση τοῦ Ἰ. Μεταξᾶ ἦταν ἀρκετή γιά νά θέσει φραγμό στή σήψη πού εἶχε σάν πηγή πρόκλησή της τό κοινοβουλευτικό χάος καί μέ τήν ἐδραίωση τοῦ Καθεστῶτος τῆς 4ης Αὐγούστου νά ἐπιδοθεῖ στήν ἀναδημιουργία τῆς Ἑλλάδας, στηριγμένης στά ἀκλόνητα θεμέλια ἑνός γνησίου ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Σήμερα, πέντε καί πλέον δεκαετίες ἀπό τήν ἱστορική ἡμερομηνία καί Ἐπαναστατική Ἀφετηρία τῆς 4/8/1936, ἡ Πατριωτική Ἔκρηξη τῆς 4ης Αὐγούστου εἶναι δικαιωμένη ἀπό κάθε ἄποψη. Παρά τή σπαραξικάρδια ὀδύνη καί τά κροκοδίλεια δάκρυα τοῦ δημοκρατικοῦ συρφετοῦ καί τῆς κοινοβουλευτικῆς συντεχνίας τῶν πατριδικάπηλων ποῦ ἐμπορεύονται ἀναίσχυντα τήν πολιτική ζωή, οἱ κοινωνικές δυνάμεις τοῦ τόπου ἀνεξάρτητα ἀπό κομματικές καταβολές ἀναγνώρισαν στό πρόσωπο τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτη τόν ἀνυστερόβουλο ἡγέτη πού ἔθεσε σάν αὐτοσκοπό τῆς ὕπαρξής του τήν ἀνασυγκρότηση τῆς Πατρίδας, ἀγωνιζόμενος μέχρις ἐσχάτων προκειμένου νά ὑλοποιήσει τό ὕψιστο αὐτό ἰδανικό. Καί ὁ Λαός, στήν συντριπτική του πλειοψηφία, ἐπικρότησε ἀλλά καί συμπορεύτηκε συνειδητά μέ τήν ἑλληνολατρική φυσιογνωμία τοῦ Ἰ. Μεταξᾶ, ἀποδεικνύοντας ὅτι σ' αὐτό ἀκριβῶς τό ἀγωνιστικό σύμβολο τό 'Ἔθνος ἐναπόθεσε τίς ἐλπίδες του γιά τήν πολύπλευρη ἀνάταση τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Εἶναι γι' αὐτό προφανές ὅτι τό καθεστώς τῆς 4ης Αὐγούστου δέν ἐξέφραζε μία περιστασιακή πολιτική ἐπιδίωξη, δέν ὑπῆρξε προϊόν ἐφήμερων ἐξουσιαστικῶν βλέψεων, ἦταν ἀντίθετα ὁ ἴδιος ὁ πυρῆνας τῆς πατριωτικῆς καί κοινωνικῆς ἀναγέννησησ τοῦ Λαοῦ μας. Ἦταν ἡ ἴδια ἡ ἀφετηρία τῆς γνήσιασ κοινωνικῆς μεταμόρφωσης καί ἡ καθαρτήρια δύναμη τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς. Καί ὡς ἰδεολογική πραγματικότητα συνιστοῦσε τό ἀντίβαρο στήν φιλοαγγλική ὑστερία ποῦ προωθοῦσε τό ξενόδουλο παλάτι εἴτε στήν μπολσεβικική λαίλαπα ποὺ ἐξέτρεφαν οἱ μαρξιστές.

Τό καθεστώς αὐτό, ἦταν τό μοναδικό πού μερίμνησε ἔμπρακτα γιά τήν Ἐθνοκοινωνική Ἀφύπνιση τῆς Νεολαίας, γιά τήν ὑγιή ἠθικοπνευματική καί σωματική της διαπαιδαγώγηση μέσα ἀπό τίς τάξεις τῆς ΕΟΝ.

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ, θεσμός ποῦ ἀπό τήν δημιουργία του στέφθηκε μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία, ἀποτέλεσε τό ἐπιστέγασμα τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτη γιά τήν ἀναμόρφωση καί ἐξυγίανση τῆς ἑλληνικῆς νεότητας καί ταυτόχρονα σήμανε τόν ἀπεγκλωβισμό της ἀπό τά νοσογόνα πλοκάμια τοῦ φθοροποιοῦ κομματισμοῦ.

Ὁ Ἰ. Μεταξᾶς ἀναδιοργάνωσε τό Κράτος καί τό ἀνέσυρε ἀπό τό βάραθρο στήν ὑψηλή θέση πού τοῦ ταιριάζει γιά νά ἀσκήσει τήν ὑψηλή ἀποστολή του, ἀπεγκλωβίζοντάς το ἀπό τό τέλμα στό ὁποίο τό εἶχε ρίξει ἡ δημοκρατική ἀποσύνθεση, διαμορφώνοντας παράλληλα μία νέα ἀντίληψη σέ σχέση μέ τόν κρατικό προορισμό.

Ἡ 4η Αὐγούστου ἐδραιωμένη σέ ἕνα ἰδεολογικό ὑπόβαθρο Ἐθνικιστικό καί παράλληλα Λαϊκό, ἄσκησε μία φιλολαϊκή πολιτική πού κάθε ἄλλο παρά δημαγωγικό χαρακτῆρα εἶχε. Οἱ γενναίες καί πρωτοποριακές γιά τήν ἐποχή ἀποφάσεις τοῦ Ι. ΜΕΤΑΞΑ, ἀποφάσεις ὁρόσημο στόν Ἐργασιακό Τομέα μεταξύ τῶν ὁποίων διακρίνεται ἡ κατοχύρωση τοῦ ὀκταώρου καί ἡ ἵδρυση τοῦ Ι.Κ.Α. γιά τήν διασφάλιση τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἐργαζομένων, ἀντανακλοῦν τό ἔμπρακτο ἐνδιαφέρον τοῦ Ἐθνικοῦ Καθεστῶτος γιά τήν προστασία τοῦ ἐνεργοῦ παραγωγικά πληθυσμοῦ, θέτοντας παράλληλα οὐσιαστικό φραγμό στίς ἀκόρεστες τάσεις ἐκμεταλλευτικῆς μανίας τῶν κεφαλαιοκρατῶν.

Σημαντική ἐξ' ἄλλου εἶναι ἡ συμβολή τῆς 4ης Αυγούστου στήν ἀνύψωση τοῦ πατριωτικοῦ φρονήματος τοῦ Λαοῦ. Ἐμπνέοντάς του ἀκλόνητη πίστη καί αὐστηρή προσήλωση στίς προαιώνιες παραδόσεις καί δοξασίες τῆς Φυλῆς, τό Καθεστώς πέτυχε νά ἀναζωογονήσει τόν Ἑλληνικό Τρόπο ζωῆς. Ἐνῶ ἄξια λόγου εἶναι ἐπίσης ἡ πνευματική προσπάθεια πού συντελέσθηκε, μέ κύριο ἄξονά της τόν ἑλληνοκεντρικό προσανατολισμό, τείνοντας νά κατευθύνει τήν πολιτιστική δημιουργία πρός τήν κυοφορία τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἡ 4η Αὐγούστου ἀποτελώντας μία ἀνυπόκριτη καί ἀκατάπαυστη ἔξαρση πατριωτισμοῦ, προώθησε τήν καλιέργεια μίας ἀκμαίας Ἐθνικῆς συνείδησης, κατορθώνοντας τήν ἐμπέδωση ἀπό τό λαϊκό σῶμα τῶν Ἐθνικῶν Ἰδανικῶν.

Διμέτωπος, ὁ πολιτικός ἀγῶνας τῆς 4ης Αυγούστου. Στρεφόμενος τόσο ἐνάντια στήν κομμουνιστική ἀποσύνθεση ὅσο καί στήν ἀστική διαφθορά ἄκμασε μέχρι καί τόν συγκεκαλυμένο ἀπό τό σκοτάδι καί τίς ὑποψίες γιά τή δολοφονία ἀπό τό παλάτι, θάνατο τοῦ Ι. ΜΕΤΑΞΑ.

Ὅμως ὁ δαυλός τῆς 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ δέν ἔσβησε ἀπόλυτα. Σιγοκαίει ὁ ζωτικός σπινθῆρας του στίς ψυχές τῶν Ἑλλήνων, ἕτοιμος νά μεταβληθεῖ καί πάλι σέ φλόγα Ἐλπίδας δύναμης καί Δημιουργίας μόλις οἱ συγκυρίες τό ἐπιτρέψουν. Γιατί ὁ πολιτικός σπόρος τῆς 4ης Αὐγούστου ΖΕΙ καί κάτω ἀπό ὁποιεσδήποτε ἀντιξοότητες δέν μπορεῖ παρά ξανά νά ἀνθίσει.

Γ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

Πάνε δυό χρόνια πού ἄρχισα νά σκέφτομαι σοβαρά πιά ἰδεολογία θά ἀκολουθήσω γιά τίς ἐπόμενες δεκαετίες. Ἄρχισα τότε νά διαβάζω διάφορα βιβλία πρίν πάρω τήν ἀπόφαση πού θά ἀλλάξει καί τό μέλλον τό δικό μου ἀλλά καί αυτής τῆς χώρας. Μελέτησα ἀρχαία ἱστορία, βυζαντινή καί νέα, ἄκουσα πολλές γνώμες, καί σιγά σιγά ἄρχισα νά συνειδητοποιῶ ποιό είναι τό σωστό. Καί τό σωστό τό βρήκα στήν λέξη Ἐθνικοσοσιαλισμό. Ναί ἀγαπητοί μου, στήν λέξη αὐτή πού δόξασε τόν Ἑλληνικό λαό, πού ἔδωσε ἐλπίδες σέ ὅλους μας. Ἡ ἀπόφαση αὐτή πάρθηκε κάνοντας συγκρίσεις σέ δύο ἐποχές. Τήν Ἀρχαία Ἑλληνική καί τήν σημερινή. Δύο ἐποχές, πού διαφέρουν σέ πολλά, ὅπως στόν πολιτισμό, στήν θρησκεία, καί στόν τρόπο σκέψης τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός, ἦταν αὐτός πού διατήρησε τόν πολιτισμό, τήν θρησκεία, καί τήν γενναιότητα τῶν Ἑλλήνων πού διακρίνεται σε κάθε δύσκολη στιγμή ὅταν τούς χρειάζεται ἡ πατρίδα.

25-12-92 μ. ΕΛ.
Α. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

4η Αὐγούστου·

τό Κράτος τῶν Ἐργαζομένων

Ἑκατόν ἑβδομήντα περίπου χρόνια ἀπό τήν ἵδρυσι τοῦ ρωμέϊκου κρατιδίου τῶν Ἀθηνῶν καί ἀκόμα σέ αὐτόν τόν τόπο οὔτε σοβαρό κράτος ὑπάρχει, οὔτε ἐφαρμόσιμοι νόμοι, οὔτε ἐθνική οἰκονομία, οὔτε παιδεία, οὔτε τίποτα! Ἡ μόνη περίοδος ἀναγεννήσεως μετά τήν δολοφονία τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια —τό καθεστώς τῆς 4ης Αὐγούστου— ἔχει ριφθεῖ στήν λάσπη σάν τό χειρότερο πρᾶγμα πού συνέβη ποτέ στόν Ἑλληνισμό.

Τό τί ἦταν ἡ 4η Αὐγούστου μπορεῖ κάποιος χωρίς προκαταλήψεις καί ἐμπάθεια νά γνωρίση μελετῶντας τήν περίοδο ἐκείνη. Ἐάν θέλαμε νά δώσουμε ἕνα ἁπλό χαρακτηρισμό στό καθεστώς τῆς 4ης Αὐγούστου θά τό ὀνομάζαμε πολύ ἐπιτυχημένα Κράτος τῶν Ἐργαζομένων. Γι' αὐτό ἄλλωστε ἀφ' ἑνός οἱ πλουτοκρᾶτες δεξιοί καί ἀφ' ἑτέρου οἱ μπολσεβίκοι ἐργατοπατέρες ὠρύονται μέ τόσο μῖσος κατά τῆς 4ης Αὐγούστου. Μέ τήν 4η Αὐγούστου γι' αὐτούς δέν ὑπῆρχε μέλλον. Διότι τόσο ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν μέν, ὅσο καί ἡ καπηλεία τῶν δέ εἶχαν ὁριστικά ἐξαλειφθεῖ. Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἔλεγε: "ἡ ἡμέρα τῆς 4ης Αὐγούστου εἶναι ἡμέρα τῶν ἐργατῶν, τό δέ καθεστώς τῆς 4ης Αὐγούστου εἶναι καθεστώς ἐργατικόν". Ἀπό τήν πρώτη στιγμή τό Νέον Κράτος ἀγκάλιασε τούς ἐργαζομένους. Γι' αὐτούς εἶχε γίνει· γιά τήν Πατρίδα, τήν Νεολαία καί τόν Λαό. Ἡ κατάστασις τῶν ἐργατῶν πρίν τήν 4η Αὐγούστου ἦταν πανάθλια. Πεῖνα, φτώχια, μιζέρια. Χωρίς σπίτι, ρακένδυτοι, χρεωκοπημένοι, χωρίς καμμιά ἐξασφάλισι, πάντοτε μέ τό ἄγχος τῆς ἀνεργίας καί τῆς πείνας. Ἔτσι κύριος στόχος τῆς νέας Κυβερνήσεως ἦταν ἡ ἐξάλειψις αὐτῆς τῆς καταστάσεως. Ἐγνώριζε ὁ Ἐθνικός Κυβερνήτης ὅτι τό ἔργον τῆς Ἀναγεννήσεως ἀπαιτοῦσε ἐθνική ἑνότητα καί ἐθνική ἑνότης μέ τό σύνολο τοῦ Λαοῦ νά δυστυχῆ ἦταν ἀδύνατη.

Χαρτονομίσματα Ἐποχῆς ΚΑΙ μέ τόν Λευκό Πύργο!

Τί ἔπραξε ὁ Μεταξᾶς γιά τούς ἐργαζόμενους εἶναι δύσκολο νά γραφῆ ἔστω καί ἐπιγραμματικά στά πλαίσια ἑνός ἄρθρου. Ἀναφέρουμε ἐπιλεκτικά:

– Καθιέρωσι τοῦ 8ωρου καθημερινῆς ἐργασίας καί τοῦ 7ωρου γιά ἀνθυγιεινά ἐπαγγέλματα. Μέχρι τότε ἐφαρμοζόταν τό 12ωρο.
–Αὔξησι τῶν ἐργατικῶν ἀμοιβῶν. Σχεδόν ἐτριπλασιάστηκαν.
– Ἵδρυσις τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Ὑπῆρξε ἡ μεγαλύτερη προσφορά τοῦ καθεστῶτος στόν Ἑλληνικό Λαό. Ἡ ἵδρυσις τοῦ Ι.Κ.Α., ὑπό τήν διεύθυνσι τοῦ Δημητρίου Βεζανῆ, ἦταν πραγματική ἐπανάστασις γιά τόν ἐργαζόμενο κόσμο. Ὁ ἐργαζόμενος ἐξασφαλιζόταν πιά διά παντός, ἀφοῦ ἡ περίοδος τῆς ἀνασφάλειας καί τῆς ἐξαθλιώσεως παρερχόταν ὁριστικά. Τό Ι.Κ.Α. ἄρχισε νά λειτουργῆ τήν 1η Ἰανουαρίου 1937 καί μέχρι τό 1941 εἶχε ἀσφαλίσει σχεδόν ἕνα ἑκατομμύριο ἐργαζομένους.
– Ἵδρυσι ταμείων ἀσφαλίσεως ἐμπόρων, χρηματιστῶν, μεσιτῶν κ.τ.λ.
– Ρύθμισι τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν διά τοῦ Α.Ν. 677/17 Μαΐου 1937. Ἔτσι ἀπάλλαξε τούς ἀγρότες ἀπό τήν ἐκμετάλλευσι καί τούς τοκογλύφους.
– Ἵδρυσι τῆς Ἐθνικῆς Συνομοσπονδίας Συνεταιρισμῶν τῆς Ἑλλάδος μέ ἀνάπτυξι τοῦ συνεργατικοῦ πνεύματος καί τῆς παραγωγῆς.
– Δημιουργία τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας.
– Κωδικοποίησι ἐργατικῆς νομοθεσίας γιά πρώτη φορά. Ἔτσι οἱ ἐργαζόμενοι ἔπαυαν νά εἶναι θύματα τῶν ἐκμεταλλευτῶν.
– Ἀπαγόρευσι τῆς παιδικῆς ἐργασίας, μέ παράλληλη φροντίδα τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν καί τήν ἀνάληψι ἀπό τό κράτος τῶν ἐξόδων τῶν παιδιῶν.
– Καθιέρωσι ἐργατικῶν ἀδειῶν καί ἄλλων μέτρων ἀναψυχῆς γιά τούς ἐργαζόμενους. Ἡ "Ἐργατική Ἑστία" ἦταν ὑπεύθυνη γιά τήν ψυχαγωγία τῶν ἐργατῶν.
– Ἵδρυσι τῆς "Ἐργατικῆς Στέγης", ἡ ὁποία ἔκτιζε καί ἐμοίραζε σπίτια στούς ἐργάτες.
– Ἰδιαίτερη μέριμνα γιά τήν ὑγεία τοῦ Λαοῦ.
– Ἵδρυσι γραφείων ἐξευρέσεως ἐργασίας καί ἐξάλειψις τῆς ἀνεργίας, ἡ ὁποία ἦταν κάτι τό ἄγνωστο στό Νέο Κράτος. Κανείς δέν εἶχε τό δικαίωμα νά μήν ἐργάζεται. "Κάθε Ἕλλην ὀφείλει νά ἐργάζεται" ἔλεγε ὁ Μεταξᾶς. Ἡ τεμπελιά καί ὁ παρασιτισμός, ἴδιον γνώρισμα τῆς ἄρχουσας τάξεως, ἐπί 4ης Αὐγούστου ἐδιώκοντο.

Μέ τά λίγα αὐτά ἀντιλαμβάνεται ὁ ἀναγνώστης πόσο ἐπαναστατικά καί προδρομικά ὑπῆρξαν τά μέτρα τῆς ἐργατικῆς πολιτικῆς τοῦ Μεταξᾶ, πού ἄς ληφθῆ ὑπ' ὄψι ὅτι ἔγιναν σέ μία περίοδο μεγάλης ἐξοπλιστικῆς προσπάθειας πού ἀπερρόφησε τεράστια ποσά. Ἐπίσης πρέπει νά ληφθῆ ὑπ' ὄψι τό χάος πού παρέλαβε τό καθεστώς. Χάος πού ὀφειλόταν, στήν ἀκυβερνησία, στά συνεχῆ κινήματα καί τήν ἀνωμαλία ἐν γένει τῆς προηγούμενης καθεστωτικῆς περιόδου.

Τό ἔργο τοῦ Ἰωάννη Μεταξᾶ ἀποτελεῖ τήν μεγαλύτερη ἀπόδειξι τοῦ τί ἐσήμαινε γιά τήν Ἑλλάδα ἡ 4η Αὐγούστου. Ἀναγέννησι, νέα πνοή καί ἰδανικά, προκοπή.

Σ. ΣΤΑΥΡΟΥ

φέρνουμε, γιά λόγους τοπικιστικῆς εὐθιξίας νά ξαναδοῦμε τό φῶς τῆς Δημοσιότητος. Λόγω ΕΞΑΝΤΛΗΣΕΩΣ τῶν πρωτοποριακῶν Ἡμεροδεικτῶν, καί, γιά τήν ἀναδρομική (χρονικά) ἀποζημίωσή σας, ὑπάρχει "ἐξτρά" στά 2 τεύχη πού παίρνετε. Ἀποφεύγουμε ἐπίσης τόν διπλασιασμό σέ μέγεθος, γιά νά μήν ἀναστατώσουμε τήν ἀρχειοθέτησή σας. Τέλος, προτιμήσαμε νά ἐντυπώσουμε ἕνα "ἰδιόρυθμο" Μεταξικό (!) περιοδικό, ἐλπίζοντας ὅτι ξεφεύγουμε ἀπό τά τετριμένα. Ἐπισημαίνουμε ἐπίσης τήν ἱστοριοῦλα φαντασίας πού εἶναι ἡ πρώτη καί μοναδική στό εἶδος της.
Ἡ "Νέα Γενιά" ἕνα κείμενο ἀθῶο, σύμφωνα μέ τόν 13άρη (!) δημιουργό της, θά πρέπη νά σᾶς προβληματίση γιά τά οἰκογενειακά σας μελλούμενα. ΕΜΕΙΣ προσπαθοῦμε...

Σ.Ε.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Οἱ ξεκαθαρισμένες ἀπόψεις τοῦ τότε Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου, ἀναφέρωνται θαυμάσια στό βιβλίο τοῦ Ν. Ι. Φιλιππόπουλου, ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΜΑΣΟΝΙΣΜΟΣ, ΑΘΗΝΑΙ 1972. Οἱ σελίδες 195-196-197 περιέχουν τίς θέσεις τοῦ Ι. Μ. περί Τεκτονισμοῦ - Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος Νέων. ΠΡΟΣΕΞΤΕ τήν "λεπτομέρεια": 8 εκ. καί 200.000. ΑΝ δέν κάνω λάθος, ΜΟΝΟ οἱ "προσωρινοί" κάτοικοι ΡΟΔΟΠΗΣ-ΞΑΝΘΗΣ εἶναι τόσοι σήμερα...

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη, ἔπειτα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω, ἀμφιβάλλῃ κανεὶς διὰ τὰς στενὰς σχέσεις τῆς ΧΑΝ μὲ τὴν Μασωνίαν, δὲν ἔχει παρὰ νὰ προσέξῃ στὸ ἔμβλημα τῆς ΧΑΝ καὶ ΧΕΝ (ἀδελφάκια εἶναι καὶ τὰ δύο), ποὺ εἶναι τὸ ἴδιο μὲ τὸ σῆμα τῆς Μασωνίας. Εἶναι τὸ τρίγωνον ἀντεστραμμένον, μὲ τὴν κορυφὴν δηλ. πρὸς τὰ κάτω. Ἂς περάσῃ ὁ ἐπιστολογράφος ἔξω ἀπὸ τὴν ΧΑΝ καὶ ΧΕΝ καὶ θὰ διαπιστώσῃ ἰδίοις ὄμμασι.

Μήπως ἡ ἐδῶ ἵδρυσις τῆς ξενοκινήτου ΧΑΝ δὲν εἶναι ὕποπτος;

Ἡ ΧΑΝ, ὡς γνωστόν, προῆλθε ἀπὸ τὴν YMCA (ΧΑΝ) τὴν ὁποίαν ἵδρυσε τὸ 1844 εἰς τὸ Λονδῖνον κάποιος Γεώργιος Οὐΐλιαμς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἱδρύθη τὸ 1918 ἀπὸ τὴν YMCA τῆς Ἀμερικῆς ἡ ὁποία ὑπῆρξεν καὶ ἡ χρηματοδότις της. Ἀλλὰ πῶς χρηματοδοτοῦσαν, μήπως τοὺς πῆρε ὁ πόνος γιὰ μᾶς; Δίδεται εὔκολα χρῆμα, χωρὶς ἀντάλλαγμα; Καὶ ὅταν βλέπωμε χρηματοδοτήσεις δὲν κρύβεται συνήθως πίσω κάποια προπαγάνδα;

Ἡ ὀργάνωσις ὅμως τῆς Ὀργανώσεως τῆς ΧΑΝ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀρχίζει κυρίως ἀπὸ τὸ 1923. Τότε μὲ τὶς φροντίδες τοῦ γνωστοῦ Μασώνου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Μελετίου Μεταξάκη καὶ τοῦ Οἰκουμενιστοῦ καθηγητοῦ Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου, εὐρύνεται ἡ δραστηριότης της.

Ἐπίσης ἐλειτούργησε ΧΑΝ καὶ στὴν Κέρκυρα, μὲ τὴν προσωπικὴ ἐνίσχυσι τοῦ Μητροπολίτου τότε Κερκύρας Ἀθηναγόρου καὶ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, κατηγορηθέντος ὡς Μασώνου ἐπισήμως καὶ μὴ διαψεύσαντος μέχρι σήμερον.

Τὸ ὅτι ἡ Μασωνία προσπαθεῖ νὰ ἐμπλέκῃ εἰς τὰς ὀργανώσεις της καὶ Ἐκκλησιαστικὰ πρόσωπα, διὰ νὰ ἐξαπατῶνται οἱ ἀγνοοῦντες, εἶναι γνωστόν.

Μήπως καὶ τὸν ἀοίδιμον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Χρυσόστομον τὸν Β΄ δὲν ἔθεσεν πρόεδρον εἰς τὴν «Ἀντικαρκινικὴν Ἑταιρίαν»;

Ἀλλὰ οὗτος μόλις ἐπληροφορήθη ὅτι αὐτὴ ἦτο κατασκεύασμα τῆς Μασωνίας παρητήθη καὶ εἰδοποίησε τηλεγραφικῶς τοὺς Ἱεράρχας νὰ μὴ λάβουν μέρος εἰς τὸν Ἀντικαρκινικὸν ἔρανόν της.

Ἐὰν ἡ ΧΑΝ ἱδρύθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τῆς Μασωνίας ἢ ἐὰν αὐτὴ κατόπιν ἐχώθη μέσα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ δι' αὐτῆς τοὺς καταχθονίους σκοπούς της, δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει.

Τὸ 1939 ὁ τότε Πρωθυπουργὸς Ἰωάννης Μεταξᾶς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα συνεδέθη μὲ τὸ Ἱστορικὸν ΟΧΙ τοῦ Σαράντα, διέλυσε ὅλας τὰς ΧΑΝ τῆς Ἑλλάδος καὶ κατέσχε τὴν περιουσίαν των. Πρέπει ἐδῶ νὰ ὑπογραμμισθῇ, ὅτι ὁ Ι. Μεταξᾶς, ὑπῆρξε μέχρι τὸ 1922 Μασῶνος, ἐπειδὴ ὅμως ἐκεῖ μέσα εἰς τὴν Μασωνίαν πολλὰ ἐγνώρισε γιὰ τὴν φθοροποιὸν δραστηριότητά της, ἀπεμακρύνθη βραδύτερον ἀπὸ τοὺς Μασώνους. Ἐν συνεχείᾳ ἐπολέμησε καὶ τὴν Μασωνίαν καὶ τὴν ΧΑΝ.

Ἡ διάλυσις τῆς ΧΑΝ ἐπροκάλεσε ἀντιδράσεις καὶ ἐπεμβάσεις καὶ πρώτη πρώτη διεμαρτυρήθη ἡ YMCA, δηλαδὴ ἡ ΧΑΝ Ἀμερικῆς.

Τότε ὁ Ι. Μεταξᾶς ὑπεχρεώθη νὰ ἀπαντήσῃ ἐμμέσως ποῖοι ἦσαν οἱ λόγοι ποὺ τὸν ἠνάγκασαν νὰ προβῇ εἰς τὴν διάλυσίν της.

Ἀπὸ τὸ κείμενον τῆς ἀπαντήσεως, τὸ ὁποῖον μιλάει μὲ γλῶσσα διπλωματική, πειστικὴ καὶ ἀποκαλυπτική, φαίνεται ὅτι ὁ Ι. Μεταξᾶς διαπιστώνει μὲ θλιβερὴ ἔκπληξιν ὅτι: Ἡ ΧΑΝ δὲν ἦτο ὅπως ἔλεγαν, τὰ καταστατικά της, χωρὶς καθόλου ἐξάρτησιν ἀπὸ διεθνεῖς ὀργανώσεις. Ἡ πίεσις ἐξ ἄλλου τῶν ξένων καὶ συγκεκριμένα τῆς YMCA τὸν ὑποχρεώνουν νὰ διακηρύξῃ ὅτι «δὲν εἶναι δυνατὸν σὲ ἕνα ξένο ὀργανισμὸ νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὸ ἑξῆς μὲ τοὺς σκοποὺς τῆς νεολαίας».

Δὲν θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν ἡ YMCA νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν στήριξιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ μόνο στὴν Ἑλλάδα. Πρὸς τὴν YMCA τῆς Ἀμερικῆς ὁ Ι. Μεταξᾶς ἔγραφε τὰ ἑξῆς βαρυσήμαντα:

«Ἱδρύθησαν καὶ ἐσχημάτισαν σωματεῖα Ἑλληνικά, χωρὶς καθόλου ἐξάρτησιν ἀπὸ διεθνεῖς Ὀργανώσεις. Ὅλως ἀντιθέτως μάλιστα, ἀναφέρεται μέσα στὰ καταστατικά τους, ὅτι εἶναι ὀργανώσεις ἀνεξάρτητες καὶ αὐτόνομες, μὴ ἔχουσαι παρὰ μίαν ἁπλῆν ἐπαφὴν μὲ διεθνεῖς Ὀργανώσεις. Ἡ YMCA, λοιπόν, δὲν ἔχει κανένα νομικὸν δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνῃ.

Δὲν εἶναι δυνατὸν σὲ ἕναν ξένον ὀργανισμὸν νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὸ ἑξῆς μὲ τοὺς σκοποὺς τῆς νεολαίας. Τοῦτο εἶναι ἄλλωστε σύμφωνο μὲ τὰς παραδόσεις μας. Βρισκόμαστε πάνω σ' αὐτὸ ποὺ μᾶς διδάσκουν σχετικὰ οἱ δύο μεγάλοι φιλόσοφοι τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ

Πλάτων καὶ ὁ Ἀριστοτέλης. Ἄλλωστε τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ἔχει τὸ δικαίωμα ἀναμφισβητήτως νὰ ἐκπαιδεύῃ τὴν νεότητα τῆς Χώρας σύμφωνα μὲ τὶς δικές του ἰδέες καὶ πεποιθήσεις καὶ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἀπόλυτη ἀποκλειστικὴ πίστη στὰ δόγματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Διότι ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία συνδέεται μὲ τὸ Ἔθνος μὲ μιὰ ἱστορία αἰώνων. Μία δὲ ἀδιαφορία πρὸς αὐτά, ποὺ ἀφοροῦν τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησία, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν Ἐθνικήν μας ἀκεραιότητα.

» Ἐφ' ὅσον ἡ πλειοψηφία τῶν κατοίκων εἶναι ὀρθόδοξοι (στὰ 8 ἑκατομμύρια κατοίκων δὲν ὑπάρχουν παρὰ 200 χιλ. μὴ Ὀρθόδοξοι) τὸ κράτος ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν θρησκευτική τους συνείδησι.

»Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ YMCA θὰ μποροῦσε νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀποκλειστικῶς τὴν στήριξι καὶ τὴν ἐξασφάλισι τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως στὴν Ἑλλάδα καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀπαιτήσῃ ἀπ' αὐτήν. Συνεπῶς κάθε πίεσις ποὺ προέρχεται ἔξωθεν ὑπὲρ τῆς δραστηριότητος τῆς ΧΑΝ, θὰ ἦτο μία ἐπέμβασις εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Χώρας μας. Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία ποὺ ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὸ Κράτος εἶναι ἀξία ἐπικρίσεων, διότι δὲν ἀφήνει τὴν ἀγωγὴν τῆς νεολαίας της σὲ ὀργανώσεις ποὺ βρίσκονται ἐκτὸς αὐτῆς.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν περιουσίαν τῆς ΧΑΝ, δὲν κρύβω ὅτι ἡ βεβαίωσις ὅτι προέρχεται ἀπὸ Ἀμερικανικὲς εἰσφορές, μᾶς ἐξέπληξε φοβερά.

Πρῶτον καὶ ἂν ἀκόμη τοῦτο ἦτο ἀκριβές, αὐτὲς οἱ προσφορές, θὰ εἶχαν γίνει γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ δὲν ἔπρεπε ν' ἀναφερθοῦν, ἐφ' ὅσον εἴμαστε βέβαιοι, πῶς εἶχαν γίνει χωρὶς πνεῦμα ἀνταποδόσεως καὶ ὅτι ἡ θέλησις τῶν δωρητῶν δὲν θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἀντίθετη οὔτε πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν σωματείων, οὔτε πρὸς τοὺς Ἑλληνικοὺς Νόμους, οὔτε πρὸς τὴν Ἐθνικότητα τῶν σωματείων, ποὺ ἦσαν καθαρῶς Ἑλληνικά.

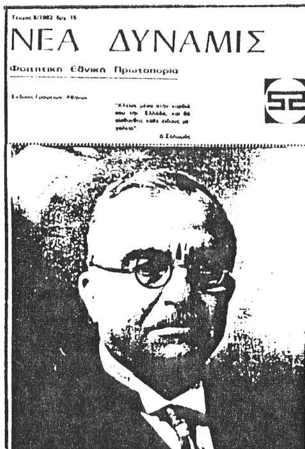
» Δεύτερον, διότι τόσον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ὅσον καὶ οἱ Ἕλληνες ὅλων τῶν μερῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ συνέτειναν μάλιστα εἴτε μὲ δωρεές, εἴτε μὲ συνεισφορὲς ἐτήσιες στὴ θεμελίωση καὶ στὴ λειτουργία τῆς ΧΑΝ». (Ἀπὸ τὸ προσωπικὸν Ἀρχεῖον Ι. ΜΕΤΑΞΑ, ποὺ εὑρίσκεται στὰ γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους).

Πάντως σήμερα ἡ ΧΑΝ εἶναι ἀγαπημένο παιδὶ τῆς Μασωνίας, ἀσχέτως ἐὰν εἶναι φυσικὸ ἢ υἱοθετημένο, διὰ τοῦ ὁποίου προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ, ὅπως καὶ μὲ τὰ ἄλλα κατασκευάσματά της, τὴν διάβρωσιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἐξώφυλλα παλαιῶν καί νέων ἐντύπων

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Πᾶνε ἀρκετὰ χρόνια, ποὺ ἐμφανῶς πλέον καταβάλλεται κάθε προσπάθεια μειώσεως τῆς λαμπρότητος τῆς ἡμέρας τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, μὲ σκοποὺς καθ' ὅλα ἀντεθνικοὺς καὶ ὑπόπτους. Πρωτίστως, οἱ μεταπολιτευτικὲς κυβερνήσεις, ἕρμαια τοῦ κομμουνισταριοῦ, τῆς θολοκουλτούρας καὶ παρακμῆς, παραδώσασαι ὁλόκληρον τὴν παιδείαν εἰς τὶς ἐπιθυμίες τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἄλλων ἀντεθνικῶν ὀργανώσεων (Ἵδρυμα Δραγὰν π.χ.) ἐδέχθησαν καὶ εἰς τὸ θέμα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου αὐτῆς τὴν κομμουνιστικὴν ἐκδοχὴν καὶ ἑρμηνεῖαν.

Ὀνόματα ἔπαψαν νὰ μνημονεύονται. Κανεὶς δὲν τολμᾶ νὰ εἰπῆ τὰ πράγματα ὡς ἔχουν. Ἡ ἱστορία παρεποιήθη. Ἡ ἀλήθεια ἐκρύβη ἢ ἀνεσκολοπίσθη, οἱ ἐνθουσιαστικοὶ τόνοι διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἡμέρας ἔπεσαν σὲ ἤχους ψιθύρων καὶ ἐπὶ πλέον ὅλων αὐτῶν, ἐνεφανίσθη ἡ ἀντεθνικὴ ΕΟΚ νὰ θέλη νὰ μᾶς ἐπιβάλη συνολικὸν μὲ τὰ ἄλλα κράτη ἑορτασμὸν διὰ τὴν ἀντιναζιστικὴν νίκην, μὲ ἡμέραν τελείως διάφορον τοῦ ἑορτασμοῦ ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας.

Τὸ τελευταῖο αὐτὸ «βολεύει» καὶ συμφέρει ὅλες τὶς ἀντεθνικὲς δυνάμεις ποὺ στοχεύουν, τώρα μὲν στὴν παραποίησιν τῆς ἀληθείας, αὔριον δὲ στὴν πλήρη κατάργησιν τῆς ἐπετείου αὐτῆς.

Ἄλλωστε, δὲν κρύβεται καὶ κατὰ καιροὺς ἐγράφη καὶ συζητεῖται ἀνοικτὰ ἡ πλήρης κατάργησις ἐθνικῶν ἑορτῶν καὶ ἐπετείων, στὸ πλαίσιο τοῦ ἰουδαϊκοῦ διεθνιστικοῦ πνεύματος τῆς ἑβραιο-ΕΟΚ, ἔτσι ὥστε οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ νὰ κόψουν κάθε σχέσιν καὶ ἐπαφὴν μὲ τὸ παρελθὸν καὶ τὶς ρίζες των, παραμένοντες ἀπολωλότα πρόβατα στὴν μεγάλη ἄχρωμη καὶ ἄ-φυλον μαζοκοινωνίαν τοῦ Μάαστριχτ.

Πέραν ὅμως ὅλων τῶν ἀνωτέρω θλιβερῶν διαπιστώσεων καὶ πληροφοριῶν, διερωτώμεθα ἐὰν τόσα χρόνια ποὺ ἡ ἑορτὴ ἀπελάμβανε τὰ πρέποντα ἀπὸ τὶς τότε κυβερνήσεις, ἀφήνετο νὰ γίνη κατανοητὸν τὸ ἀληθινὸν νόημα τῆς ἐπετείου αὐτῆς, πέραν μιᾶς λαμπρᾶς στρατιωτικῆς νίκης ἐναντίον ὑπεραριθμοτέρου ἐχθροῦ. Ὄχι βεβαίως. Δυστυχῶς ὄχι. Ἡ μεγάλη μας Πατρίδα ἔχει πάντοτε στὴν ἱστορία της νὰ ἐπιδείξη νίκες ἐναντίον μεγαλυτέρων εἰς ὄγκον στρατῶν, πολὺ ἀξιολογωτέρας ἀπὸ τὴν νίκην τοῦ 1940 καὶ τῶν ὀχυρῶν. Τὸ θέμα ὅμως ἐδῶ εἶναι προσδιοριστικῶς διάφορον ἀπὸ τὶς ἀπώτατες ἐκεῖνες ἐποχές, καθ' ὅσον μᾶλλον συντρέχουν λόγοι ἰδιαίτεροι, ποὺ ἀφοροῦν ἰδέες καὶ συνθήματα ποὺ προσβάλλουν εὐθέως τὴν σημερινὴν ἑλληνικὴν νεοτροπίαν, ἐκφυλίζοντας καὶ ἀποδιοργανώνοντάς την. Τὸ ὅτι εἴμεθα μία μικρὴ χώρα καὶ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ἀδύναμοι νὰ ὀρθώσουμε ἀνάστημα δικαίων ἀπαιτήσεων, τὸ ὅτι μόνοι μας δὲν μποροῦμε οὐδὲν νὰ πράθωμεν πέραν τοῦ ἐπιβαλλομένου πρέποντος καὶ τὸ ὅτι γενικῶς ἡ Ἑλλὰς ἂς εἶναι εὐχαριστημένη ποὺ τῆς ἐπιτρέπουν νὰ ζῆ, ὅλα αὐτὰ τὰ ἡττοπαθῆ καὶ προδοτικὰ ἔχουν — χρόνια τώρα, μεθοδευόμενα ἀπὸ ἀριστερὰ καὶ συνοδοιποριακὰ μέσα «ἐνημερώσεως» καὶ τὴν σκόπιμον καὶ ἔνοχον ἀπουσίαν τῆς ἀστικῆς Δεξιᾶς — ἐπιφέρει ἕνα πνεῦμα δειλίας καὶ παραλυσίας στὶς νεώτερες, κυρίως γενεές καὶ μία πικρία καὶ περιθωριοποίησιν στὶς μεγαλύτερες,ποὺ ἀλλοιῶς ἀνετράφησαν καὶ ποὺ διατηροῦν κρυμμένη μέσα των τὴν φλόγα τῆς ἀγάπης διὰ τὰ πάτρια.

Τὸ πνεῦμα, λοιπόν, τῆς 28ης Ὀκτωβρίου εἶναι ἀκριβῶς αὐτό. Ἡ θέλησις ἑνὸς λαοῦ πρὸς ἀντίστασιν καὶ νίκην καὶ ἡ φυσιογνωμία ἑνὸς ἡγέτου, ὁ ὁποῖος τὴν θέλησιν αὐτὴν ὀργάνωσεν, ἐμεθόδευσε καὶ ὑλοποίησε. Καὶ δὲν συμμετεῖχεν ἡ μικρὰ Ἑλλὰς τότε εἰς δυνατοὺς πολιτικοστρατιωτικοὺς σχηματισμούς, ἀλλὰ

οὔτε κατεδέχθη νὰ στραφῆ πρὸς κανένα ἀναζητώντας προστάτην. Προστάτες ἀναζητοῦν μόνον οἱ ἀδύναμοι καὶ οἱ πόρνες καὶ ἡ τότε Ἑλλὰς ἦτο ὑπερήφανος καὶ δυνατή. Μόνη της, βασιζομένη στὶς ἴδιες αὐτῆς δυνάμεις, ἀπετόλμησε τὸ μεγάλο καὶ τὸ κατέκτησε. Καὶ τὸ μεγάλο διὰ τὴν Ἑλλάδα ἦτο ἡ δόξα, διότι ὅπως εἶχεν εἰπεῖ ὁ Ι. Μεταξᾶς, διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπεράνω τῆς Νίκης ἡ Δόξα. Διότι ἀρκεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡ ἀπόφασις, ἡ πίστις πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ ἡ ἑνότης διὰ νὰ κάμουν κυριολεκτικῶς θαύματα, ποὺ ἡ ἱστορία τὰ ἀποκαλεῖ λαμπρὰ ἐπιτεύγματα.

Ἐκεῖνος ποὺ ἀρχίζει ἕνα ἀγῶνα διερωτώμενος πῶς θὰ τὰ καταφέρη καὶ ποὺ θὰ περιμένη ἄλλους νὰ ἀγωνισθοῦν γι' αὐτόν, ἔχει ἤδη αὐτοενταφιασθῆ μέσα σὲ ἐπονείδιστη καταισχύνη καὶ ἀφανισμό. Πρέπει ὁ Ἕλ-

Παρ' ὅλο ποὺ τὸ πνεῦμα τῶν δύο ἐθνικῶν μας ἐπετείων, 25ης Μαρτίου καὶ 28ης Ὀκτωβρίου, αὐτὸ ἀκριβῶς διδάσκουν, οὐδέποτε αὐτὸ ἀνελύθη εἰς βάθος καὶ κατέστη ἐνσυνείδητος πίστις εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, ἴσως διότι ἔπρεπε αὐτὸς ὁ μεγάλος λαὸς νας νὰ ἀποκτήση πάλιν τὴν αὐτογνωσίαν τοῦ μεγαλείου του καὶ τὴν πίστιν στὸν ἑαυτόν του κα ἱνὰ ἀντιληφθῆ καλῶς ὅτι ἐὰν δὲν μάθη νὰ βασίζεται στὰ δικά του χέρια, δὲν θὰ ὑπάρξουν ποτὲ ξένα διὰ νὰ τὸν συνδράμουν καὶ βοηθήσουν.

νὰ ἐκπορευθῆ μέσα στὸ χυδαῖο πνεῦμα τῆς σήμερον καὶ καταπέση στὸ φρόνημα καὶ στὸ ἠθικό, ὥστε νὰ κραυγάζη παρακαλῶν Ἑλλὰς - Γαλλία συμμαχία, ὅταν ὁ Τοῦρκος τὸν ἐξευτέλιζεν εἰς Κύπρον' ἢ νὰ ἐπαφίεται στὶς ἀνήκουστες δηλώσεις ἑνὸς γελοίου πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἡ ΔΕΕ θὰ τοῦ ἐξασφαλίση τὰ σύνορα ἀπὸ κατακτητικὲς βλέψεις τῶν γειτόνων. Δηλαδή, ὅτι οἱ «Εὐρωπαῖοι» θὰ πολεμήσουν γιὰ ἐμᾶς!!! Ἐπὶ πλέον θὰ ἦτο καλὸν νὰ εἰπωθῆ, ὅτι ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν, μία Ἑλλὰς εὑρισκομένη στὰ πρόθυρα ἑνὸς ἐμφυλίου πολέμου, μὲ στρατὸν διηρημένον ἀπὸ τὰ συνεχῆ κινήματα καὶ τὶς παρεμβάσεις τῶν πολιτικῶν, ἀνέτοιμη διὰ ἐπιχειρήσεις, μὲ μίαν οἰκονομίαν καθημαγμένην ἀπὸ τὶς κaατχρήσεις καὶ τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ αὔριον καὶ μὲ νεολαίαν κατακερματισμένην στὶς κομματικὲς παρατάξεις, κατόρθωσε ν' ἀποκτήση ὁμοψυχίαν, πίστιν στὸν ἑαυτόν της, σχετικῶς καλῶς ἐξοπλισμένον στρατόν, μὲ πειθαρχίαν καὶ συγκρότησιν καὶ νὰ ἀναβαθμίση καὶ στερεώση τὴν οἰκονομίαν της ἔτσι ὥστε καὶ κοινωνικὰ προγράμματα νὰ ἐφαρμοσθοῦν, ποὺ ἀνακούφισαν τοὺς ἐργαζομένους, ἐμπεδώνοντας ἕνα κράτος δικαίου καὶ προνοίας καὶ νὰ στηρίξη τὸν μετέπειτα τιτάνιο ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους πρὸς τὴν τιμὴ καὶ τὴν δόξα.

Ἀπόντες στὴν μεγάλη προσπάθεια τῆς ἀνασυγκροτήσεως οἱ αἰώνιοι κομμουνισταί, αὐτοὶ ποὺ μὲ ἀπερίγραπτον θράσος καὶ ἐμετικὴν ἀναίδεια τολμοῦν νὰ ἐμφανίζονται — ἐλέῳ Δεξιᾶς — ὡς τιμηταὶ μιᾶς ἐνδόξου ἐποποιΐας ἀπὸ τὴν ὁποίαν κυριολεκτικῶς ἀπουσίαζαν καὶ ἐγκληματικῶς ὑπενόμευσαν.

Ὅσον διὰ τὸ καθεστὼς ἐκεῖνο, ναὶ ἦτο δικτατορικόν, ἀλλὰ ἡ Πατρὶς καὶ ὁ Λαὸς ὠφελήθησαν. Καὶ ἐὰν προσπαθοῦμεν εἰλικρινῶς διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀνύψωσιν τῆς Πατρίδος, τότε πρὸς τί φωνασκοῦμεν ὅταν αὐτὰ ἐπιτυγχάνονται;

Στὴ μνήμη τῶν νεκρῶν, τραυματιῶν καὶ ὅσων ἐκοπίασαν διὰ τὴν δόξαν τοῦ 1940 καὶ τῶν ὀχυρῶν καὶ στὴν μνήμη τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ, οἱ ἐναπομένοντες σήμερα Ἕλληνες κλίνουν εὐλαβῶς τὸ γόνυ!

«ΜΑΚΕΔΩΝ»

ΑΠΟ ΣΕΠ. 78

2.000 μ.Χ. πού εἶχε βρεῖ σέ τόπους ἀνακυκλώσεων ἀγαθῶν καί, ἄρχισε νά σχεδιάζῃ στό ἐπιπλογραφεῖο του....

Ὁ ρακένδυτος καπελοφόρος βγῆκε ἐπιφυλακτικά ἀπό ἕνα ἄνοιγμα τοῦ τοίχου. Τό κάλυψε μέ τά τεχνητά λουλούδια[3] τοῦ ἐδαφόκηπου καί ἀναμίχθηκε μέ τούς λίγους περαστικούς. Τό χλωμό φῶς[4] παρ' ὅτι ἦταν 10.00 μ.μ. ἦταν ἀρκετά ἱκανοποιητικό γιά νά τόν κατευθύνει ἐκεῖ πού ἤθελε νά πάῃ. Ἐπιτέλους ἔφθασε σέ μιά μικροοικοδομή. Μπλοκάρισε τά συστήματα "ἀσφαλείας" και βρέθηκε, ἀργά σ' ἕνα διάδρομο. Κοίταξε προσεκτικά. Ὁ φύλακας, ἀκοίμητος, ἤλεγχε τίς διαυγεῖς ὀθόνες πού κατόπτευαν τίς αἴθουσες. Καί ἀπόψε ἡσυχία. Ποιός νά τολμήσῃ νά παραβιάσῃ τά πανίσχυρα συστήματα. Ἡ σιλουέτα τόν βοήθησε σ' αὐτό. Ἐκτόξευσε μ' ἐπιδεξιότητα μιά ἀμπούλα[5] ἡδονῆς καί χαλαρότητας. Γιά μισή ὥρα ὁ φύλακας θά ταξίδευε στόν παράδεισό του...

Τό μουσεῖο Ἀποτρόπαιων -ισμῶν εἶχε ἄφθονα ἐκθέματα. Ὅσοι καί ὅσα εἶχαν βλάψει τοπικιστικά τίς ἐλευθερίες τῶν πολιτῶν ὑπῆρχαν πρός ἐνημέρωση. Ἀσπίδα τοῦ Ἰμπεριαλιστῆ Ἀλέξανδρου, Χιτώνας τοῦ παραβάτη Ἰουλιανοῦ, σανδάλι τοῦ ἀπάνθρωπου Βουλγαροκτόνου, σκοῦφος τοῦ προδότη Ἀνδρούτσου, μουστακότριχα τοῦ βάρβαρου Π. Μελᾶ κ.λ.π. ἦταν λίγα ἀπό τά πολλά εὑρήματα πού κοσμοῦσαν τούς τοίχους παραδειγματισμῶν. Ἀναλογίστηκε τί μαθαίναν στά καημένα τά παιδάκια. Πλησίασε ἕνα ράφι πού τό ἤξερε ἀπό προηγούμενη ἐπίσκεψη. Τ' ἀπαγορευμένα ἔντυπα ἔστω καί μισοφθαρμένα ἐκεῖ ἦταν. Ἄρχισε νά ψάχνῃ. Νεολαία, Κίνημα, Ν. Μορφή κ.ἄ. ἄρχισαν νά περνοῦν ταχύτατα ἀπό τά 16[6] δάκτυλά του. Ἔψαχνε συγκεκριμένα. Τρέμοντας ἀπό συγκίνηση τά καρπώθηκε. Καί ἀπεχώρησε ταχύτατα καί, διακριτικώτατα...

Ὁ ἄγαμος καί πρώην ρακένδυτος ξεντύθηκε καί, ἄρχισε να ἐκστασιάζεται. Κοίταξε ἔκθαμβος τό 1ο ἐξώφυλλο. 13 Ἰανουαρίου 13.992 μ. Ἑλλήνων. Ἔτρεμε ἀπό συγκίνηση. ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ. Τώρα ἤξερε πώς χρονομετρούσαν οἱ ἄτυχοι πρόγονοί του. Καί βέβαια τό ἐξώφυλλο ἔδειχνε τί ὑψηλό πολιτισμό εἶχανε. Ἀφοῦ ὑπήρχανε σεξουαλικές σχέσεις ἀνθρώπων μέ ρομπότς. Προχώρησε στό ἑπόμενο: 4 Αὐγούστου 13.992 μ. Ἑλ. Αὐτό τόν ἐνδιέφερε. Ξεφύλλισε ριγώντας καί ἔφθασε στήν πολυπόθητη σελίδα. Καρφώθηκε στά σκίτσα. Ἐπιτέλους εἶδε τά 2 περιβόητα σκίτσα τοῦ ἀριστουργηματικοῦ παρακμιακοῦ Καλλιτέχνη. Μποροῦσε νά κοιμηθῇ εὐτυχισμένος.

Τό ἄλλο πρωΐ ὁ ἄγαμος νεαρός δέν πῆγε στήν ὑποχρεωτική ἀπασχόλησή του. Οἱ Ἀρχές Προστασίας πού "ἀνησύχησαν" τόν ἀνακάλυψαν στήν πολυθρόνα του, νά ἔχῃ σφιχταγκαλιασμένο τό 4ο τεῦχος τοῦ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΗ. Καί βέβαια τ' ἀπαγορευμένα τρόπαιά του, πῆγαν στό Μουσεῖο Ἀποτρόπαιων -ισμῶν. Καί ἡ σωρός τοῦ Τζώννυ Μεταξάκη ἀποτεφρώθηκε...

Χ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

1) Οὔτε περιττό βάρος (κλειδιά) οὔτε ἀλάδωτοι ἤ σκουριασμένοι μεντεσέδες...

2) Μέ τήν πάροδο τῶν χρόνων, τά ροῦχα γινόταν μή ἀνθεκτικά, γιά νά ὑπάρχῃ κατανάλωσις...

3) Λόγω ρυπάνσεως εἶχε ἐξαφανισθεῖ ἡ χλωρίδα...

4) Γιά ἐξοικονόμιση ἐνεργείας, οἱ ἐξωτερικές ἐπιφάνειες οἰκοδομῶν κ.λ.π. ἦταν ἀπό ἀνακλωμένα ὑλικά.

5) Τά ναρκωτικά τοῦ 2.000 εἶχαν παταχθῆ ἀμείλικτα. Κυκλοφοροῦσαν ὅμως ἐλεύθερα καί νόμιμα "οὐσίες" γιά τίς εὐτυχεῖς παραισθήσεις τῶν πολιτῶν...

6) Οἱ χειρωνακτικές ἐργασίες δέν ὑπῆρχαν. Γιά αὔξηση ἀποδοτικότητος στό χειρισμό πλήκτρων, ἡ ἐλεγχόμενη Γεννετική ἔδιδε 8 δάκτυλα ἀνά παλάμη...